

Kinek éri meg a kiva?

Mármint a január elsejétől az évi 500 millió forintnál nem nagyobb árbevételű és mérlegfőösszegű, 25 főnél átlagban nem többet foglalkoztató társaságok számára bevezetett kisvállalati adó (kiva), amelyre először idén december 1. és 20. között lehet bejelentkezni.

A címben feltett kérdésre a rövid és tömör válasz úgy szól, hogy annak éri meg jövőre a kiva-t választani, akinek a társasági adója (Tao) az értékcsökkenés és készletváltás, valamint a kibocsátott, ám az év utolsó napjáig kiegyenlítettlen számláinak figyelmen kívül hagyásával és 6 százalékos kulccsal számolva kisebb összeget mutatna, mint a bruttó bérköltségének 12,5 százaléka. Vagyis, aki a bruttó bérek után az eredetileg 27% szociális hozzájárulás és az 1,5% szakképzési hozzájárulás helyett 12,5%-al kevesebb fizetendő, azaz a 16 százalékos kiva-n többet nyer, mint amennyit a kicsiknek (a pillanatnyi helyzet szerint) jövőre alkalmazandó 10% Tao helyett leróni köteles 16%-os kiva-n veszít.

Az első pillantásra - sőt, talán még a másodikra is - rendkívül bonyolultnak tűnő képlet forrása mindössze négy rövid sor a törvény szövegében, ám ha azok értelmét a jó döntéshez ki kívánja valaki bontani, a fentiek megértését, végigszámolását nem kerülheti ki semmiképpen. A kiva törvény vonatkozó paragrafusa úgy szól ugyanis, hogy ennek a 16%-os kulcsú, a Tao-t, a szociális- és szakképzési hozzájárulást kiváltó adónak az adózó pénzforgalmi szemléletű eredményének a személyi jellegű kifizetésekkel növelt összege az alapja, de legalább ez utóbbi.

A személyi jellegű ráfordítás definíciója roppant egyszerű: az a társadalombiztosítási járulékalappal egyenlő, ami után a 16%-os adót tehát még veszteség esetén is meg kell fizetni. Utóbbiakból következik, hogy aki veszteséges évnél néz elébe, és belefér a meghatározott keretbe, annak nincs sok számolgatni valója, hiszen a bérek utáni járulékokra adott 12,5% kedvezmény révén ezzel az adófajttal mindenképpen jól jár. Ide tartozik még, hogy a pénzforgalmi szemlélet szerinti negatív eredmény a következő tíz évben egyenlő részletekben írható le, ami alól egyedül az adóévben beszerzett, előállított, korábban még használatba nem vett tárgyi eszközök, szellemi termékek, kísérleti fejlesztés aktivált értékei képeznek kivételt, amelyek összegével teljes mértékben csökkenthető a következő adóévek adóalapja.

Bonyolultabb a helyzet a pénzforgalmi szemléletű eredmény előzetes kalkulációjánál, jól lehet annak definíciója első látásra nem tűnik túl bonyolultnak. Az ugyanis a pénzeszközöknek a vállalkozás számviteli törvény szerinti beszámolójában kimutatott tárgy üzleti évi összege, csökkentve azoknak a tárgyévet megelőző üzleti évben kimutatott összegével és korrigálva a kiva törvényben mindösszesen tíz bekezdésben felsorolt tételekkel. Tekintve, hogy e törvényben az éves jövedelem nyomán keletkezett pénzeszköz-gyarápodás az adó alapja, a korrekciós tételek ennek megfelelően az ettől függetlenekből állnak, mint például a hitelek, osztalékok és hasonlók kifizetése, bevételezése. Mindebből következik tehát, hogy a döntéshez szükséges előzetes számításoknál a Tao-ban meghatározott adóalapot szükséges a pénzforgalmi eredménnyel összehasonlítani a bevezetőben említett képlet segítségével.

A kiva választására jogosultak számára cégforma tekintetében igazán tágra nyitotta a kapukat a jogszabályalkotó, arra ugyanis - szigorúan a tárgyévet megelőző év december 1. és 20. közötti időszakban - az egyéni cégektől egészen a zártkörűen működő részvénytársaságokig megannyi, a törvényben részletesen felsorolt típusú vállalkozás jelentkezhets. Jó tudni, hogy kizárták a jelentkezők köréből az 1 millió forintot meghaladó, végrehajtható köztartozással rendelkezőket, illetve a már befogadottak közül kizárni rendeli a törvény többek között a számla-, nyugtaadási kötelezettség elmulasztásáért, be nem jelentett dolgozó foglalkoztatásáért, netán igazolatlan eredetű áru forgalmazásáért jogerősen mulasztási-, illetve jövedéki bírsággal sújtottakat.